

OVČÍ STRÍVKO
ANEB
MRZÁCI MEZI NÁMI, MRZÁCI V NÁS - ŽENÁCH

Poprvé sehráno: v lednu 1996 na horské chatě Petráška jako kulturní vložka
lyžařského pobytu

OSOBY a OBSAZENÍ

BÉLA DRN, baron Ondřej Gabriel
KLOTYLDA DRNOVÁ, jeho nymfomanská žena..... Lukáš Rumlana
HRABĚ PLZÁK, odpudivý hrbáč, Drnův bratranec..... Štěpán Benyovszký
SLUHA JOSEF, němý, tupý a tlustý..... Tomáš Grec nebo Tadeáš Petr

Počet postav/počet mrtvol: 4/2

Bodycount ratio: 50%

(Děje se v Drnově sídle. Drn, odjíždějící na křížovou výpravu, se loučí se ženou, opodál úslužně stojí sluha Josef)

KLOTYLDA: Tak zas pár let bez tebe...

DRN: Uteče to jako voda. Vždyť víš...

KLOTYLDA: ...jako posledně. Nuž, sbohem již!

DRN: Počkej však, něco tu pro tě ještě mám.

KLOTYLDA: Á, dar na rozloučenou. *(Drn vytahuje podivnou nevzhlednou věc, tzv. ledvinku)* Však, toť pás cudnosti! Což mi nevěříš?

DRN: *(tón filuta)* Důvěřuj, ale prověřuj!

PLZÁK: *(vbelhává se)* Tak co, Bélo, už válka volá, hola hola?!

DRN: To víš, bratranče, pro vás chromé tam místo není.

PLZÁK: Nuž, hodně štěstí v boji, bratranče!

DRN: A tobě rovný hřbet! *(Vyexpeduje jej, rozžehná se s ženou, která mezitím laškovně mává Plzákovi)* Josefe, vyprovoď mne. *(Odchází s Josefem, Klotyllda chvíli vlně vyčkává, záhy vchází Plzák)*

PLZÁK: Konečně sami...

KLOTYLDA: Ach ano, drahý!

PLZÁK: *(pustí se do ochmatávání, tu však narazí na pás)* Co to?!

KLOTYLDA: To Drn! *(Plzák prohrábne kapsy svého župánku a vítězoslavně vytasí hasák, kterým pás udolá)* Konečně volná! *(Plzák se na ni počne chlípně dobývat)* Zadrž, Plzáku! Máš... máš s sebou ovčí střívko?

PLZÁK: Ne! Nemyslel jsem... zapomněl jsem... K čertu! *(Odbíhá)*

DRN: *(náhle vejde, Klotyllda zkamení)* Válka nebude! Morgoši se vzdali! Avšak i ten několikaminutový stesk ti bohatě vynahradím!

PLZÁK: *(mžouravě se vrací, je polosvlečený, v napřážené ruce třímá prezervativ, začne objímat Drna, pokládaje jej za Klotyldu)* Již mám, čeho je třeba!

DRN: Ale takové uvítání snad není nutné, bratranče! Nicméně za střívko ti děkuji... *(Je trapno. Drn několika pohyby zjišťuje, že Klotyldě chybí pás cudnosti)* KDE JE?!!!

KLOTYLDA: Při koupeli zrezivěl a odpadl...

DRN: Zrezivěl, odpadl? Není možná, vždyť byl litinový!

KLOTYLDA: ...a když jsem vycházela z koupelny, uhodil doň blesk!

DRN: Hmm... Cosi mi tu neštymuje... Jak jsi mohl, hrabě Plzáku, vědět, že se vrátím tak brzy? A vůbec, proč jsi tak nalahko? No a blesk v koupelně?! Kdo to jakživ slyšel?! Už to mám - byl jsem podveden! Řekni mi však ženo, jak tě mohl uspokojit tento chromec?

KLOTYLDA: Hrabě Plzák, pravda, postrádá mnohé tvé mužné přednosti, ale jen on mi může dát lásku, které nic nechybí. *(Významně)* NIC!

DRN: Co tím chceš naznačit?

KLOTYLDA: Myslíš si, že jsem tě už dávno neprohlédla? Po dlouhá léta jsi místo sebe nastrkoval Josefa, uplácejí ho salámem. Myslíš si, že jej potmě nepoznám? Zpočátku jsem sice fakt, že se pod námi bořila postel, přičítala tvé vášnivosti, ale pak jsem počala cosi tušit - a ty jsi, pravda, změnil strategii. Mohl jsi ale opravdu věřit, že mne oblafněš kusem klacku, ty fracku? Jedné noci se ve mně cosi zlomilo *(Drn vytáhne jakousi špachtli a zdrceně ji zlomí)* a já věděla vše. Nemůžeš již nikdy naplnit svůj pud, ve válce jsi dávno přišel o svůj úd!

DRN: Bylo to tenkrát u Cařihradu... Krvavá řež! Ať křesťan nebo nevěřící, řezali jsme do sebe hlava nehlava... úd neúd. A tak se to stalo. Však to tě, Klotyldo, dohnal pustý chtíč tak daleko, že jsi se spustila s tímto... s tímto mrzákem?! S tímto... s tímto...Plzákem ?!

PLZÁK: *(nenávidně)* Mrzák... Po celý svůj život jsem trpěl ústrky pro ten svůj prokletý hřbet. A tebe, Drne, jsem nenáviděl ze všeho nejvíc! Teď jsem se mohl konečně pomstít! Ne pro tvou hloupou...

KLOTYLDA: ...povahu!

PLZÁK: ...vychrtlou...

KLOTYLDA: ...povahu?!

PLZÁK: ...prašivou ŽENU, *(Klotylda se zhrozí)* ale pro svou nenávisť k tobě! Jsem možná mrzák, ale jsem muž!

KLOTYLDA: Ty stvůro! Ty hnusná stvůro! *(Ubalí Plzákovi facku, ten se s hlasitým křupnutím sveze mrtev k zemi)*

DRN: Josefe, má stará nemoc... můj naštipnutý myokard! *(Chytá se za srdce a umírá. Josef, který stál dosud mlčky opodál, barona přikrývá kabátem, přistoupí ku konsternované baronce a rozdychtěně ji zezadu obejmě, vydávaje nekoordinované hýkavé zvuky)*

KLOTYLDA: Josefe, s tebou mi bylo přece jen vždycky nejlíp! Jazyk sice nemáš a jsi debil, ale z těchto jsi mrzák přece jen nejmenší! *(Josef baronku odvláčí pryč, drtě ji přitom její obří kartónové poprsí)*